

dystę w całości lub częściowo od obowiązku odbywania praktyki oraz częściowo od odbycia służby po ukończeniu studiów.

§ 12. Studenci, ubiegający się o stypendium, składają podania do Ministerstwa Poczty i Telegrafów za pośrednictwem władz swej szkoły załączając:

- a) dokumenty, z których wynika posiadanie obywatelstwa polskiego lub W. M. Gdańska,
- b) zaświadczenie lekarza urzędowego lub opieki zdrowotnej szkoły o stanie zdrowia,
- c) zaświadczenie władz administracji ogólnej o stanie zamożności rodziców lub opiekunów,
- d) zaświadczenie o postępach w nauce,
- e) oświadczenie, że nie pobiera innego stypendium oraz nie trudni się pracą zarobkową, albo iż zaprzestanie pobierania innego stypendium i zarobkowania z chwilą uzyskania stypendium,
- f) w razie niepełnoletności kandydata — oświadczenie rodziców lub opiekunów o przyjęciu materialnej odpowiedzialności za kandydata z tytułu udzielonego stypendium.

§ 13. Stypendia będą przyznawane zasadniczo z początkiem roku akademickiego na okres jednego roku. Na początku każdego roku akademickiego rektorzy szkół przesyłają Ministrowi Poczty i Telegrafów sprawozdania stypendystów z przebiegu studiów wraz z wnioskiem co do dalszego przyznania stypendium.

§ 14. O przyznaniu stypendiów zawiadamiają studentów rektorzy.

§ 15. W przypadkach niezastosowania się do przepisów §§ 7, 8 i 9 ust. 1 stypendysta traci prawo do pobierania stypendium z końcem miesiąca, w którym stwierdzono uchybienie tym przepisom, przy czym co do zaniebdywania się w naukach miarodajna jest data odpowiedniego wniosku rektoratu szkoły.

§ 16. (1) W razie niezastosowania się stypendysty do przepisów §§ 7, 8, 9 ust. 1, § 10 ust. 1 i 2 oraz nieobjęcia po ukończeniu studiów wskazanego mu stanowiska lub utraty prawa do zajmowania urzędów państwowych przed ukończeniem służby, stypendysta obowiązany jest najdalej w ciągu pół roku zwrócić wszelkie kwoty pobrane tytułem stypendium wraz z odsetkami, o ile nie zostały umorzone przez odbytą służbę.

(2) Półroczny termin zaczyna biec od daty:

- a) utraty stypendium,
- b) z początkiem miesiąca następującego po stwierdzeniu przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów niezgłoszenia się do służby,
- c) utraty prawa zajmowania urzędów państwowych lub rezygnacji ze stanowiska,
- d) niedotrzymania terminu przewidzianego w § 10 ust. 2.

§ 17. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Minister Poczty i Telegrafów może zwolnić od obowiązku zwrotu stypendium w całości lub w części albo wyrazić zgodę na rozłożenie spłaty na dłuższy okres.

§ 18. Osobna instrukcja określi tryb postępowania w sprawach dotyczących przyznawania i wypłaty stypendiów, ewidencji stypendystów, kontroli wypłacanych stypendiów oraz terminów i zasad odbywania praktyk wakacyjnych.

§ 19. Obowiązek odbywania służby po ukończeniu studiów ustaje, gdy stypendysta zwróci całe otrzymane stypendium lub tę jego część, która nie została umorzona odbytą już służbą. Do umorzenia stypendium zaliczają się co najmniej półroczne okresy służby.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r. Jednocześnie uchyla się dotychczasowe przepisy wydane w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem.

Minister Poczty i Telegrafów: *E. Kaliński*

41

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 stycznia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia podstawowej ceny za spirytus na kampanię 1937/38 r.

Na podstawie art. 34 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprze-

daży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) zarządzam co następuje:

§ 1. Podstawową cenę za 1 hl 100% spirytusu surowego, który w ciągu kampanii

1937/38 będzie dostarczony na poczet kontyngentu zakupu przez gorzelnie rolnicze, ustala się w wysokości następującej:

dla woj. warszawskiego	—	67,35 zł
" " łódzkiego	—	67,37 "
" " kieleckiego	—	66,07 "
" " lubelskiego	—	65,07 "
" " białostockiego	—	68,62 "
" " wileńskiego	—	74,93 "
" " nowogrodzkiego	—	70,61 "
" " poleskiego	—	70,08 "
" " wołyńskiego	—	67,19 "
" " poznańskiego	—	65,77 "
" " pomorskiego	—	65,86 "
" " krakowskiego	—	65,44 "
" " lwowskiego	—	65,33 "
" " stanisławowskiego	—	64,52 "
" " tarnopolskiego	—	62,40 "
" " śląskiego	—	73,03 "

Ceny te rozumie się franco wagon lub stitek najbliższej stacji towarowej normalnotorowej kolei żelaznej lub przystani.

§ 2. Ceny ustalone w rozporządzeniu niniejszym dla gorzelnii, położonych w poszczególnych województwach będą miały zastosowanie do całej produkcji spirytusu tych gorzelnii w kampanii 1937/38 na poczet kontyngentu zakupu, bez względu na zmianę podziału administracyjnego, przewidzianą w ustawie z dnia 12 czerwca 1937 r. o zmianie granic województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

42

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 25 stycznia 1938 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 10 listopada 1937 r. o wykonywaniu nadzoru oraz bezpośredniego dozoru nad kotłami parowymi.

Na podstawie art. 2 i 3 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 303), w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 786), w związku z art. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1937 r. o zmianie granic województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 listopada 1937 r. o wyko-

nywaniu nadzoru oraz bezpośredniego dozoru nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 579) w § 2 pkt 1 i 3 po wyrazach: „powiatów bielskiego” dodaje się przecinek i wyrazy: „bielskiego miejskiego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 26 stycznia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o zmianie przepisów, dotyczących egzaminu na czeladnika.

Na podstawie art. 157 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) zarządzam co następuje:

§ 1. Każda z komisji egzaminacyjnych, przewidzianych w art. 153 ust. 3 prawa przemysłowego, składa się z przewodniczącego i przynajmniej z trzech członków, w tym jednego delegata, wyznaczonego przez kuratorium właściwego okręgu szkolnego.

§ 2. Regulamin egzaminacyjny, przewidziany w art. 154 ust. 2 prawa przemysłowego, powinien zawierać przepis o posiadaniu przez kandydata elementarnych umiejętności czytania i pisania po polsku oraz rachowania i rysowania w granicach potrzeb danego zawodu. Szczegółowa instrukcja, wydana przez władzę szkolną, określać będzie skalę wymagań powyższych umiejętności.

Postępowanie komisji egzaminacyjnej, sposób egzaminowania i taksy egzaminacyjne usta-